

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2017 r. – Ruiz Molina/EUIPO

(Sprawa T-233/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas określony zawierająca klauzulę o rozwiązaniu umowy, w przypadku gdy nazwisko pracownika nie zostanie umieszczone na liście rezerwy kadrowej kolejnego konkursu otwartego — Rozwiązanie umowy na podstawie klauzuli rozwiązującej — Przekształcenie umowy na czas określony w umowę na czas nieokreślony — Powaga rzeczy osądzonej — Klauzula 5 ust. 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Obowiązek uzasadnienia)

(2017/C 269/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci N. Lhoëst i S. Michiels)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Lukošūtė, pełnomocnik, wspierana przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 2 marca 2016 r., Ruiz Molina/OHIM (F-60/15, EU:F:2016:28).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) José Luis Ruiz Molina pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 7 czerwca 2017 r. – De Masi/Komisja

(Sprawa T-11/16) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Brak decyzji potwierdzającej — Wniosek o udzielenie dostępu w ramach współpracy międzyinstytucjonalnejna podstawie art. 230 TFUE — Dokumenty dotyczące prac grupy ds. kodeksu postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Oczywista niedopuszczalność]

(2017/C 269/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fabio De Masi (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: profesor A. Fischer-Lescano)

Strona przeciwna: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher, J. Baquero Cruz i A. Buchet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji zawartej podobno w piśmie Komisji z dnia 9 grudnia 2015 r. zawierającym odpowiedź na wniosek o udzielenie dostępu do dokumentów grupy ds. kodeksu postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) złożony przez skarżącego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43), i, po drugie, decyzji zawartej podobno w piśmie Komisji z dnia 9 grudnia 2015 r. zawierającym odpowiedź na wniosek o udzielenie dostępu do tych samych dokumentów złożony przez przewodniczącego komisji specjalnej Parlamentu Europejskiego do spraw interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Fabio De Masi pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 29.2.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 13 czerwca 2017 r. – Uniwersytet Wrocławski/REA

(Sprawa T-137/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga wszczynająca postępowanie — Wymogi formalne — Brak reprezentowania przez adwokata lub radcę prawnego — Oczywista niedopuszczalność)

(2017/C 269/22)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Uniwersytet Wrocławski (Wrocław, Polska) (przedstawiciel: W. Dubis, radca prawny)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (przedstawiciele: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, pełnomocnicy, wspierane przez M. Le Berre'a, adwokata, oraz G. Maternę, radcę prawnego)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji REA, działającej na podstawie umocowania Komisji Europejskiej, o wypowiedzeniu umowy w sprawie grantu Cossar (nr 252908) i o zobowiązaniu strony skarżącej do zwrotu kwot 36 508,37 EUR, 58 031,38 EUR i 6 286,68 EUR oraz do zapłaty kary umownej w kwocie 5 803,14 EUR, a po drugie, żądanie dokonania przez REA zwrotu odpowiednich kwot wraz z należnymi odsetkami, liczonymi od dnia dokonania każdej z płatności do dnia zapłaty.

Sentencja

- 1) Skarga w sprawie T-137/16 zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Uniwersytet Wrocławski pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych (REA).

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.